

Yazar: Bebnem AYDYNÇ

Gecenin mi yoksa sabahın mı 4'ü olmuþ?

Saatime baktým, artýk zaman mevhumundan çok uzaklara dalmýþým, uzun zaman olmuþ. Öyle bir hal almýþým ki, bilgisayarýmın sađlýđýný düþünemez olmuþum. Kapatsam mı yoksa açık mı kalsa diye düþünmeden her geçen gün ekraným açık, her geçen zaman alýptýđým zamandan daha da bir o kadar yakýn ama bir o kadar da uzak oluvermiþ. Zaman ilerledikçe daha fazla ne yapabilirim, daha neler yapamadým, neler yaptým da yanlýp yaptým ya da "Niçin" leri düþünmeden daha nerede olmak lazýmları düþünmekten kendimi alamamýþým ve bilgisayarým hala açık ve hep aynı yerde; o iki tekere ruh verdiđimiz, nefesimiz ve de sosyal hayatlarımız yettiđi derecede devam ettiđimiz yerde takýlý kalmýþ.

Hatýrlýyorum ki bundan 3 sene önceki heyecaným ile 3 sene sonraki heyecaným, kalp atýþým ve yapmak istediklerim ile yapacaklarýmın birleþimi ve karmaþası hala aynı. Zaman zaman yıldýranlar çýktýđýnda "Hay lanet olasýcýlar" demeye yakýn olup da sonra yine aynı kalp atýþý ile devam da etsem, ben yapadýđým sürece bu ikiteker ve ikitekerliler adına yapacaklarým da devam edecek.

Bu aralar sýkýptým kaldým diye düþünürken, daha da güçlendiđimi görmek, güçsüzlüđümü büyütmele bođupurken de öðretilerimin öðrettiklerimle büyümesiyle öðrenmek beni daha da mutlu ediyor. Gördüklerim göreceklerimin aynası derken atlýyorum yine o derin büyü ile ihtipamýmı da alýp bana veren ikitekerime ve yine bir sabah daha dođuyor.

Ýnanýlmaz derecede ailem, çevrem bana dönmüþ, annem "ölürüm" derken artýk "kaskýný takmayı unutma" der olmuþ. Babam "asla" derken artýk "nasıl gidiyor" der olmuþ. Ya ben büyümüpüm ya da ikitekeri hayatýma tam anlamıyla ben olarak ortaya koymuþ ve kabul edilenleri oluþturmayı öðrenmiþim.

Peki ya hala daha kabul ettiremediklerimiz? Bir yandan kendi bencil yapamıyla sulara kapýlýp giden o ikiteker sevdalılarıyla, bölünmüþ kasksız kafasızların yapamına müdahale bile etmekten kendini bencil sayan 4. kategoridekilere n'olmuþ? Peki ya bu 4. kategorilere gel 3'e geçelim diyemeyen 5. ler neden bođulmuþ?

Gecenin 4'ü mü olup yoksa sabahın mı 4'ü?

Sen ikiteker beni benden alır olmuştun, beni alırsın kendi diyarlarına götürür olmuştun. Rüyamda bile sensiz bir yapamın sonucunu görür ve kahrolur olmuştum. Peki böyle bir ikilem içinde hala elimiz kolumuz bağılı değilken ve bağlayanlarla boğuşur haldeyken, bizlere böyle neler oluyor? Bütünlüğe ve bütünlük adları takmaya çalışsan o güzel insanlara ne oluyor? O çocuklar, bu kadar azınlıkta çocuk gözükmeye çalışsan biz can dostları bu hale sokar oluyor..!

Bence sabahın 4'ü oluyor ve ben artık sizlere bunları anlatabilmek için gecenin 4'ünde kalkar olmuştum...!

Umarım bir gün gelir ve hepimiz sabahın 4'ünde ayakta kalkıp hayatımızı kendimizi ikiteker kalitemizle....!

Sevgiyle ve saygıyla adanmış,

Bu köşe yazışının geldiği yer: Endurocu - Motosiklet ve Enduro Haberleri, Gezi, Kamp:

<https://www.endurocu.com>

Bu köşe yazış için adres:

https://www.endurocu.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=37